

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

29. Dies Octob. Felix commercium, ubi datur lutum, tollitur aurum. Petrus
Damianus l. 7 ep. 7. ad Agnet.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

quid denique tibi Bonitas, amas me malitiam? Anima in corpore, vel nunc amare eum, qui ab initio sine initio te amavit & in fine sine fine te amat, ab aeterno expectavit, ut eum amares, & in aeterno deinceps paratus est te amare. Paciscar Dominum cum, ut olim sponsa tua Catharina. Domine, cogita de me, & ego cogitabo de te. Beatum pactum quo acquiritur caelum, in ò Dominus caeli. Quia hinc exclamem:

O felix pactum, summo cum Numine factum!

29. DIES OCTOB.

Felix commercium, ubi datur lutum, tollitur aurum. *Petrus Damianus l. 7. ep. 7. ad Agnes.*

Commer- 1.
cium cum
Deo.

Victurum te existimares in saecula, si quantum est lutum platea, tantum esset aurum tua crumena. In tua est fortuna, tale, dum volueris, inire commercium. Plus tibi, credo, est caelum, quam omne aurum. Desideret terram, hoc est, lutum, accipis caelum: despice terrena dabuntur tibi caelestia; sperne humana, acquiesce divina. Si hinc esset in terris locus, ubi foret gazophylacium Christi, nonne mallets collocare tuas pecunias in tuo sacrosancto gazophylacio, quam in tuo mofido marsupio? Festive B. Alcuinus: (a) *Avarus, inquit, aurum querit, & quid in auro, nisi species carnis? Nonne unus panis esurienti melior est, quam montis aureus? Aurum prodesse potest danti, non accipienti. Iam demus divitias in presenti, ut in futuro possideamus illas. Nam pauperis manus, gazophylacium est Christi.*

(a) Ep. 66.

Christiane! quantum diligis Christum, tantum æstimagazophylacium Christi. Osculare pauperis manus, sint licet callosæ, scabiosæ, purulentæ, fœculentæ. Pone in illis manibus decumanum nummum, hoc est, lutum, & accipies aurum, hoc est, cœlum. Nam, teste Joanne, (a) *Platea civitatis*, (videlicet cœlestis) *aurum mundum*. Instat Christus: (b) *Sua-deo tibi emere à me aurum*. Negabis te habere, quo aurum emas, pretium. Pretium auri, est massa luti. Hoc da, & accipies illud.

II. Quid est hic, in quo degimus, mundus, nisi forum nundinarium? Et quid sunt, quibus hîc vivimus dies, nisi, teste Gregorio Nazianzeno, tempus nundinarium? Consentit Chryostomus: *Nunc est panegyris, & nundinarum dies, qua quisque sibi comparare potest, quæ utilia, aut necessaria videbuntur*. Dum ergo hîc celebras nundinas, expende pecunias. Si quis veniret ad nundinarium forum, & quo merces emeret, nihil conferret præter lutum, nõne ut stultum conspurcarent cum luto? sumus omnes lutei, quidquid possidemus de bonis terræ, est ipsissimum lutum. Satis est, nos ad cœlestes nundinas venire luteos, cum luto, Deus est institor, tu nundinator. Audacter accede; noli cum Petro dicere: (c) *Argentum, & aurum non est mihi*. Clamat, & invitat te, qui vult emi à se. (d) *Qui non habetis argentum, properate, emite, comedite, venite, emite absque argento*. Ardet vendere, tu ardeas emere. Vult te ad suas, quas proponit nundinas, properare, non vult te hîc esse instar testudinis tardipedem, sed instar Pegasi alipedem:

(a) *Apoc. 21, 21.* (b) *Apoc. 3, 18.* (c) *Act. 3, 16.*
 (d) *Isai. 55, 1.*

pedem : non vult te tantum venire, sed properare. Non exigit à te aurum, vel argentum; da quod habes vilissimum, & accipies, quod non habes, pretiosissimum. Dum ergò hic celebras nundinas, ut emas merces, eroga pecunias. In his nundinis exponitur Virtus omnis venalis, tu tantum, ut emas, est liberalis.

III. Ut Dii, testibus gentilibus, omnia vendunt laboribus, sic & Deus omnia sua vendit labore, sed facili; molestiâ, sed brevi; incommodo, sed exiguo pretio, sed propè nullo: Vendit quâ nihil in cælo, & terra habet, æstimabilius, suam gratiam, unico cordis suspirio, unius diei jejunio, una ex oculis lacrymula, una sanguinis guttula, una sudoris stillula, unius oris voculâ, unius horulæ vigiliâ. Quid adhuc coepes stolide mercator, quid hæres insane nundinator? si nihil habes quod des tui, da te, & habebis cælum, & cum cælo Deum, & cum Deo & in Deo, omnia quæ sunt Dei: si nihil pro Deo potes facere, saltem quod potes, aliquid pro illo patere: si non velis dare pecuniam, saltem velis, dum aufertur, pati ejus jacturam. Patiendo, & nihil faciendo, potes emere Regnum cæli. Ideò imprimè tibi illa humilis Francisci aurea verba. *Quando omnia perdidisti, & ideò affligeris; habeto semper hæc verba in corde. Pro his omnibus paratur nobis Regnum celorum.* Si, quod tibi vendit Deus, & pretium quo emis à Deo inter te conferas, necesse erit verba illa D. Romualdi proferas. *Cælum est tam magnum, Pœna nostra tam parva, & dies nostri tam breves, ut oporteret nos mori pro pudore, dum conquerimur.* Utere ergò cum quaestu hoc nundinario tempore, cujus vel unicus dies, est
omni

Octob.

Tessera.

863

omni pretiosior pretio. Idipsum testatur D. Scholastica. *Dies unus bene impensus obsequio Dei, plus valet, quam millio annorum ad obtinendum unversum mundum.* Arrige aures loquenti Divino mercatori.

Tu modo da carum, reddam pro munere calum.

30. DIES OCTOB.

Sustinete virgam corripientem, ne sentiat mal-
leum conterentem. *S. Bernardus in psal. qui habi-
tat, Sermon. 10.*

Peccati
comes,
Pœna.

PRioris diei tessera te docuit me-
thodum feliciter nundinandi. Sa-
pientis est malle pati in hac vita:
levia, quam post illam gravia:
melius est enim corripit, quam conteri. Divina Ju-
sticia, ut reddat unicuique juxta sua merita, sicut
habet geminas manus, ita & gemina, quibus casti-
gat instrumenta, altera est dextera, altera sinistra
manus: illa est Patris, hæc Judicis, illâ tenet vir-
gam, hæc malleum; dextera corripit, sinistra conte-
rit: utitur virga contra amicos, ut corripiat ad mo-
mentum: utitur malleo contra inimicos, ut conte-
rat in æternum. Vide quid eligas; ne postea te pœ-
niteat elegisse. Ut semel castigeris, non est liberta-
tis, est necessitatis. Peccasse te, tam est certum, ut
non possis negare te peccatorem, quin novum com-
mittas peccatum. Ubi præcessit culpa, necesse est
sequatur pœna. Culpa enim nunquam est solitaria,
pœna illam non tantum sequitur ut pedissequa à
tergore, sed adhæret ejus comes à latere. Quid er-
gò miraris te corripit, ubi commisisti corripienda?
Nonne tu unus ex illis es, de quibus conqueritur,
qui